

[Kaj Hansen]

ikke i disse forhandlinger med DUC at lade sig diktere på nogen som helst måde. Staten har mulighed for i den sidste ende, hvis det skulle blive nødvendigt, at overtage de store energiforekomster. Ministeren siger, at de senere års naturgaskontrakter i USA og Europa, der har givet gode og dårlige erfaringer, skal lægges til grund for de forhandlinger, man fører med DUC.

Jeg vil gerne spørge, om det også gælder de hollandske erfaringer. Jeg har i august måned været i Holland, og da benyttede jeg lejligheden til at studere disse ting. I Holland er det sådan, at prisen fastlægges officielt af regeringen, efter at der er ført forhandlinger med selskaberne. Det er også sådan, at staten deltager med 40 pct. i produktionen af gassen. Det er endvidere sådan, at man ikke alene får de andele, som kan tilkomme én af de 40 pct.; men der er pålagt selskaberne en lang række afgifter ved indvindingen af gassen. Jeg kan f. eks. oplyse, at man siger i Holland, at 70 pct. af indtægterne ved gasproduktionen tilfalder staten, og 30 pct. tilfalder selskaberne. Jeg kan således nævne, at i 1975 fik staten en gevinst på 5.000 mill. gylde - en gylden er vel ca. 2 kr. 50 øre eller deromkring i dag - mens selskaberne fik 1.300 mill. kr. Det viser forholdet. Hvis ministeren mener, at prisforhandlingerne skal foregå på grundlag af andre erfaringer, kan jeg altså kun anbefale, at man ser lidt på Holland, hvor man, selv om der også dér gennem lang tid har været borgerlige regeringer, er nået frem til det resultat, at det i hvert fald er staten og befolkningen, der får den største profit.

Preben Steen Nielsen (S):

Jeg kan forstå på hr. Kaj Hansens bemærkninger, at dette, at debatten nu har været i 2 timer, viser, at forespørgslen var berettiget. Man kan så herudaf udlede, at efter kommunisternes opfattelse måles tingene på kvantiteten og ikke på kvaliteten.

Jeg vil godt gøre en enkelt bemærkning i anledning af det direkte spørgsmål, som blev stillet af hr. Ole Olsen om den socialdemokratiske vurdering af gassens anvendelse. Det er vor opfattelse, at den naturgas, der produceres i den danske del af Nordsøoklen, også skal anvendes i Danmark. Men herfra og til at sige ja til den af DKP fremsatte og af SF

og VS støttede dagsorden er der et stort spring på et tidspunkt, hvor vi ikke kender leveringsbetingelserne, hvor vi ikke kender omfanget af gasforekomsterne, hvor vi ikke kender priserne på den gas, der skal leveres, hvor vi ikke kender forslaget til varmeforsyningslov. Derfor kan vi ikke fra socialdemokratiets side støtte den foreslåede dagsorden.

Jeg skal på vegne af socialdemokratiet, venstre, centrum-demokraterne og erhvervspartiet fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget tager handelsministerens redegørelse om tilvejebringelse af et beslutningsgrundlag for naturgasprojektet i begyndelsen af 1979 til efterretning,

går tinget over til næste punkt på dagsordenen.«

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Maisted (FP):

Handelsministeren mente, at man skulle tage forretningsmæssige synspunkter i betragtning, når man talte om DONGs bestyrelses mulighed for at ligge inde med nogle oplysninger, som man ikke vil videregive til folketingets medlemmer. Jeg gjorde kun opmærksom på, at sådan var det, men at ministeren jo nok har nogle informationer, som vi ikke har, og at det derfor, hvis forhandlingsoplægget gik ud på, at man skulle handle på markedsprisbasis, var spild af tid at køre videre med dette naturgasprojekt.

Hr. Svend Haugaard kritiserede os for at have et uansvarligt synspunkt, når vi ville sælge gassen, og den anden side havde også uansvarlige synspunkter. Det var i det hele taget svært at finde et svar. Det var altså en typisk radikal bemærkning. Men vi tillader os at have et standpunkt, der klart bygger på et forretningsmæssigt synspunkt. Det er netop sådan, at Nordsøgassen skal betales til Dansk Undergrunds Consortium, og det betyder, at om vi køber olie eller gas, kommer ud på ét, vi bliver belastet lige meget.

Dertil kommer så en række investeringer i naturgasanlæg, distributionsanlæg, og vi må